

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 796/2019
01.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Стојковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Бојане Шутић, оба поднета против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 738/15 од 19.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1171/18 од 21.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ се као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Стојковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Бојане Шутић, оба поднета против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 738/15 од 19.06.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1171/18 од 21.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 738/15 од 19.06.2018. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због кривичног дела примање мита из члана 367. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године у које им се урачунава време проведено у притвору од 23.10.2015. године до 15.01.2016. године. Оштећени ВВ, упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, и одређено је да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1171/18 од 21.01.2019. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду па је само у погледу одлуке о кривичној санкцији преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 738/15 од 19.06.2018. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљене АА и ББ, због кривичног дела

примање мита из члана 367. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које су првостепеном пресудом оглашени кривим осудио на казне затвора у трајању од по две године у које им се урачунава време проведено у притвору од 23.10.2015. године до 15.01.2016. године, док су жалбе окривљеног АА, његовог браниоца адвоката Зорана Стојковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Саве Грујића одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Стојковић, због повреде закона из члана 438. став 1. тач. 9) и 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 1) КЗ и због повреде одредби чланова 451. ст. 1. и 2, и члана 16. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно другостепеном суду на поновно одлучивање, уз захтев да сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП, Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Бојана Шутић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) КЗ и због битне повреде одредби кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, су неосновани.

Бранилац окривљеног АА правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да је у изреци правноснажне пресуде изостао опис радњи извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 3. у вези става 1. КЗ, као битног обележја кривичног дела у питању, обзиром да суд није навео које то радње окривљени АА није предузео, а које је морао извршити.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног ББ у захтеву наводи да у изреци правноснажне пресуде радње извршења предметног кривичног дела окривљеног ББ није описана, због чега је изостао и опис кривице окривљеног, те се не може као правилан прихватити ни закључак суда да је овај окривљени поступао у саизвршилаштву са окривљеним АА, стајући на

правно становиште да се у радњама овог окривљеног евентуално стичу законска обележја неког другог кривичног дела, између осталих, кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 1. КЗ, или пак законска обележја дисциплинског преступа.

Изнете наводе захтева бранилаца окривљених АА и ББ, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 367. став 1. КЗ прописано је да ће се казнити службено лице које непосредно или посредно захтева или прими поклон или другу корист или које прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог службеног овлашћења или у вези са својим службеним овлашћењем изврши службену радњу коју не би смело извршити или да не изврши службену радњу коју би морало извршити.

Ставом 3. члана 367. КЗ прописано је да ће се казнити службено лице које изврши дело из става 1. или 2. овог члана у вези са откривањем кривичног дела, покретањем или вођењем кривичног поступка, изрицањем или извршењем кривичне санкције.

Радње извршења кривичног дела из члана 367. став 1. КЗ састоји се у захтевању или примању поклона или какве друге користи или примању обећања поклона или какве користи да се изврши службена радња која се не би смела извршити, или да се не изврши службена радња која би се морала извршити, а неопходно је да се ради о службеној радњи коју је извршилац предузимао у оквиру свог службеног овлашћења.

Дело је довршено самим предузимањем једне од алтернативно прописаних радњи извршења, дакле није потребно да је извршено оно због чега се мито захтева, прима или прихвата обећање мита.

Ставом 3. основног облика кривичног дела примање мита из члана 367. КЗ, прописан је квалификовани облик основног облика кривичног дела у питању, а који се састоји у томе да службено лице поступа у вези са откривањем кривичног дела, покретањем или вођењем кривичног поступка, изрицањем или извршењем кривичне санкције.

Последица овог кривичног дела састоји се у угрожавању службене дужности.

Ово кривично дело може се извршити искључиво са директним умишљајем као обликом кривице.

Одредбом члана 33. КЗ прописано је да ако више лица учествују у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом са умишљајем битно допринесу извршењу кривичног дела свако од њих казниће се казном прописаном за то дело.

Из изреке првостепене правноснажне пресуде јасно произилази да су окривљени АА и ББ овлашћена службена лица МУП-а РС „посредно захтевали и примили новац у износу од 900 евра и 5.000 евра од ВВ, да у оквиру својих службених овлашћења не

изврше службену радњу коју би морали извршити у вези са покретањем кривичног поступка у чему им је са умишљајем помогла окривљена ГГ“, на начин ближе описан изреком првостепене пресуде „након чега је дана 17.10.2015. године окривљени ББ по претходном договору са окривљеним АА примерак кривичне пријаве против ВВ за кривично дело фалсификовање исправе предао на увид осуђеној ГГ из ПС ..., како би она ВВ уверила у садржину исте“.

Из изреке првостепене пресуде, а супротно наводима из захтева бранилаца окривљених АА и ББ, јасно произилазе радње извршења кривичног дела у питању за које су оглашени кривим, постојање умишљаја у односу на предузету радњу од стране окривљеног ББ као и постојање саизвршилаштва. Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда изрека првостепене пресуде садржи све законске елементе бића кривичног дела за које су окривљени АА и ББ оглашени кривим и које је учињено у саизвршилаштву из члана 33. КЗ.

Надаље, супротно наводу из захтева браниоца окривљеног ББ, суд је на радње овог окривљеног правилно применио кривични закон правно квалификујући његове радње као кривично дело примање мита из члана 367. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, због чега је Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног оценио као неосноване.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је наводе из захтева бранилаца окривљених АА и ББ, да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, као и наводе из захтева браниоца окривљеног ББ да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у целини оценио као неосноване.

Побијајући правноснажне пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљених АА и ББ у суштински истоветним наводима захтева, истичу да су правноснажне пресуде засноване на незаконитим доказима и то споразуму о признању кривичног дела Вишег јавног тужиоца у Београду СК 95/16 од 25.04.2016. године и пресуди Вишег суда у Београду СПК 88/16 од 01.06.2016. године.

И ове наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени Врховног касационог суда како већ донета правноснажна пресуда представља законит доказ на коме се пресуда може заснивати, то, следствено изнетом, нижестепени судови тиме што су извршили увид у пресуду Вишег суда у Београду СПК 88/16 од 01.06.2016. године којом је усвојен споразум о признању кривичног дела Вишег јавног тужиоца у Београду СК 95/16 од 25.04.2016. године, побијане правноснажне пресуде нису засновали на незаконитом доказу.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева бранилаца окривљених АА и ББ да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Стојковић као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему у образложењу захтева није указао на који начин је суд пресудом оптужбу прекорачио, због чега Врховни касациони суд и није дошао у могућност да испитује основаност истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), 438. став 2. тач. 2) и 3), као ни повреде одредаба чланова 451. ст. 1. и 2. и 16. став 5. ЗКП, не представљају разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном, преко браниоца, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

**Председник већа
судија**

Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић